

benyttes som Agn af dem der bo langt inde i Fjordene. Jeg mener, at set fra et rent humanit Synspunkt, er det jo paa en Maade godt, at de Folk, som bo saa langt inde i Fjordene og altsaa have saa lang en Vej til Fiskebædene, kunne møde med nogenlunde godt Agn, naar de engang imellem komme ud paa Fiskeri. Jeg mener, at de, der bo nær ved Havet have jo altid Beslighed til at komme paa Fiskeri, saasnart Vejret tillader det, og deres Fiskeriudbytte bliver derfor alligevel ligesaa stort eller større, end det kan blive for de andre. Jeg mener derfor ogsaa, at det foreliggende Forslag fortjener at fremmes, fordi det ikke alene søger at bevare denne Musling, som ikke alene i vore Dage giver et rigtig godt Agn, men som har en vis historisk Fortid for sig. Under Syvaarskrigen, fra 1807—14, tilførtes der Færøerne meget sparsomt med Fødevarer, uagtet Handelen var i Kongens eller Statens Besiddelse, saaledes at Folk ligefrem led Hungersnød deroppe, og der var da mange, som reddede sig ved Hjælp af disse Muslinger. De, der boede i Nærheden af Muslingebankerne, drog derhen og toge uden at spørge om Tilladelse selvfolgelig saa mange af disse Muslinger, som de havde Brug for, og den blev spist af Masser af Menneſter, som derved reddede Livet. Jeg mener altsaa, at man alene af denne Grund, om ikke ogsaa af Hensyn til Agnet, alligevel bør beskytte denne Musling. Den Maade, som det foreliggende Lovforslag søger at ordne Forholdet paa, er, saavidt jeg kan skønne, rigtig, og da Lagtinget og Ministeren ere blevne enige om det foreliggende Lovforslag, vil det forhaabentlig føre til det tilsigtede Maal. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Beslutning.

Svar: Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der kom fra den sidste ærede Tale, og anbefale Lovforslaget til Fremme; men der er dog et Par Punkter, som jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa. Det første Punkt er det, at Lovforslaget indskrænker sig til kun at ville forebygge Udryddelsen af Muslinger. Det forekommer mig, at der maatte en Grund til at overveje, om man ikke skulde tage nogle andre Bløddyr med ind under Loven. Af Muslinger tror jeg der findes paa Færøerne to Arter, nemlig den egentlige spiselige Musling og en større, som ser flesten ogsaa spises — jeg kender ikke det rette Navn paa den. Men foruden disse Dyr har man endnu et Bløddyr, som bruges til Agn i meget stor Maalestok oppe paa Færøerne. Det er en Kon-

hyljeart, som der oppe kaldes „Gogger“. Jeg ved ikke, hvad den hedder her, skønt den findes ogsaa paa Vestkysten af Sjælland, men dens latinske Navn er buccinum undatum. Den fanges i meget store Masser og har navnlig tidligere været Genstand for fremmedes Efterstræbelser, saaledes, at da jeg opholdt mig paa Øerne, udstedte Amtmanden et Forbud mod, at fremmede i det hele taget maatte fiske den Slags Skaldyr der oppe. Jeg mener derfor, det vilde være rigtigt at overveje, om man ikke skulde tage denne og mulig andre Arter af Bløddyr, som kunne bruges til Agn, med ind under Loven. I alt Fald kan det vel ikke medføre nogen større Banffelighed.

Et andet Punkt, som jeg ogsaa kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa, er, om man ikke kunde komme til en mindre omstændelig Fremgangsmaade for Tilvejebringelsen af disse Vedtægter, som omhandles i Lovforslagets §§ 2 og 3, navnlig § 2. Efter den Fremgangsmaade, som skal benyttes, vil det kunne medtage omtrent 1½ Aar, inden en saadan Vedtægt bliver stadfæstet. Jeg skal straks nævne et Eksempel paa, at det forholder sig rigtigt. Hvis f. Eks. Folk der oppe i Begyndelsen af April Maaned maatte mene, at det er rigtigt at faa en Vedtægt, skulle de lade det bekendtgøre i nogle af de nærmeste Forstanderskabskredse, og det er paalagt vedkommende Forstanderskab at bekendtgøre det inden to Maaneder. Saa ville vi allerede være i Juni Maaned; disse Forstanderskaber skulle sende Sagen tilbage senest tre Maaneder efter at Bekendtgørelsen har fundet Sted, saa ere vi inde i September Maaned. Saa skal den til Lagtinget; men Lagtinget kommer kun sammen en Gang om Aaret, i Slutningen af Juli Maaned og oplyser i Reglen i Begyndelsen af September. Sagen kan altsaa først komme for i det følgende Aar for Lagtinget; hvis saa Vedtægten vedtages der, skal den sendes til Justitsministeriet for at stadfæstes. Det forekommer mig, at denne Fremgangsmaade er lidt omstændelig. Da Lagtinget imidlertid, er gaaet ind paa det — naar jeg undtager med Hensyn til Stadfæstelsen af Justitsministeriet — saa er der maaste ikke Grund til at gøre nogen Forandring heri, men jeg har dog ikke villet undlade at fremhæve det, navnlig af Hensyn til, at det ærede Medlem for Færøerne (Olsen) mulig kunde finde, at Fristerne kunde forkortes noget.

Jeg skal med disse saa Ord ogsaa anbefale Forslaget til Fremme.

Justitsministeren (Mellermann):
I Anledning af de fremkomne Bemærkninger